

Hey: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Jørgensen: Idet jeg kan slutte mig til det fremsatte Forslag om Udvalg, vil jeg gerne tillade mig at udtale Haabet om, at det maa lykkes at føre Arbejdet i dette saaledes frem, at Loven kan træde i Kraft ved det næste Lotteri.

Øvnenævnte Forslag af Hey vedtoges derpaa uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 50 af 1. April 1891 og om Ophævelse af Lov Nr. 79 af 11. Maj 1897 om en Ølskat m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2697—2698).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Tvøde: Det foreliggende Lovforslag er jo ikke Forslag om en ny Ølskat i dette Ords almindelige Betydning. Det er kun fremsat for at skaffe Regler for Overgangen fra de gamle Maal i Ølbeskatningen til de nye Litermaal. Det er noget lignende, som i afvigte Samling skete ved Spiritusbeskatningen, hvor man fra 18 Øre pr. Pot gik over til 19 Øre pr. Liter Alkohol. Til 18 Øre pr. Pot vilde ganske vist nærmest svare 18 $\frac{3}{4}$ Øre pr. Liter, men af Hensigtsmæssighedshensyn, for ikke i den daglige Produktion at regne med saadanne Brøker, afrundede man det til 19 Øre, hvorved Statskassen indvandt en 50,000 Kr. Dette Beløb maatte Industrien bære, idet denne Sjettedel Øre paa en almindelig Liter Sprit ikke kunde videreføres paa Konsumenterne. Naar nu her 9 Kr. pr. Tønde sættes til 7 Kr. pr. Hektoliter, medens den nøjagtige Omsætning, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, vilde være 6 Kr. 85 Øre, synes det mig at være en ret kraftig Oprunding. Det er en Oprunding, der efter de foreliggende Beregninger vil give Statskassen 133,000 Kr. om Aaret, og jeg kan egentlig ikke indse, at der er nogen Grund til at gaa til en saa stor Oprunding. 6 Kr. 85 Øre pr. Hektoliter er jo ikke paa nogen Maade noget besværligt Tal at regne med. Det er ikke netop nødvendigt at have lige Tal, 7 og 9 Kr. For

Eksempel har man i Spiritusloven regnet med 19 Øre og 45 Øre, og i Ølloven af 11. Maj 1897 findes der Satsen baade paa 8 Kr. 25 Øre og paa 8 Kr. 75 Øre. Oprundingen kan altsaa ikke være nødvendig, fordi det skulde være for besværligt at regne med Tallet 6 Kr. 85 Øre. — Dette Forslag er som sagt kun fremkommet som Følge af den almindelige Overgang til Metersystemet, men det synes mig at være noget af et Skraaplan at komme ind paa, at denne Overgang skulde give Anledning til at etablere en hel Del smaa Skattelove, og det er jo egentlig noget saadant, der sker ved, at man her formerer Statskassens Indtægter med 133,000 Kr. Det er et Beløb, som — analogt med Spiritusbeskatningen — udført paa de enkelte Forhold ikke kan videreføres til Forbrugerne, men maa bæres af Produktionen, idet den lille Forhøjelse, der svarer til 20 Øre Tønden, ikke kan fordeles paa de 380 Flasker, som der er paa en Tønde a 136 Potter. Det er muligt, at det, at Industrien skal bære de 133,000 Kr., for de meget store Bedrifter kan have mindre at sige, men jeg forsikrer ærede Medlemmer om, at Bryggeriindustrien er ikke mere her i Landet en saa glimrende Rigdomskilde, som den var i tidligere Tid. Det er gaaet betydeligt tilbage, og mange mindre Bryggerier i Provinsen ville føle det som en meget betydelig Gene, hvis et saadant Beløb skal skæres af deres rene Nettfortjeneste, og der skal det jo tages, naar det ikke kan videreføres paa Forbrugerne. Den højtærede Finansminister er ogsaa selv gaaet ud fra, at disse 133,000 Kr. ikke kunne videreføres paa Produktionen, idet Bemærkningerne til Lovforslaget saa godt som anvise, hvor Bryggerierne skulle se at finde disse 133,000 Kr. paa anden Led. Der henvises til, at de skulle søge dem i den Toldlettelse, der kommer paa Ris, og i den, de senere faa paa Kul. Dertil er for det første at bemærke, at der, saa vidt jeg ved, kun er et eller et Par Bryggerier i Kongeriget Danmark, der bruge Ris, og Toldnedsættelsen derpaa vil altsaa ikke i sin store Almindelighed komme Bryggerierne til Fordel. Og hvad Kultolden angaar, saa kommer jo Nedsættelsen først om fire Aar i sit fulde Omfang, og det kan dog vel heller ikke være Meningen, naar man vil indrømme den danske Industri en Begunstigelse ved at lade Kultolden bortfalde, at man saa vil sige: Vi tage den igen paa en anden Led, ja ikke blot den, men en hel Del mere. Naar Statskassen under almindelige eller